

Kaswis priskeks ja tuggewaks noreks mehheks ülles, kui polleks temmal hädda ühtegi olnud. Ta olli peälegi illusa näoga ja wägga armsad ollid keik temma wisid ja kumbed. Agga se tulli temmale nüüd jälle kiusatusseks, ja wägga kitsas ja waewalinne on se te, mis peäle ta peab pöörma, kui ta tahhab patto eest pöggeneda. Kaupmehhe emmand, kes omma mehhega kurjaste ellas ja temmast ühtegi ei holind, hakkas nüüd nore Bömi wisisid tähhele pannema, ja armastus temma wasto toosis ta süddames. Ei ta pannud selle himmo wasto; se kaswis igga päwaga ja wotis pea woinust, et ta ennam mu peäle ei mõtlend, kui agga se peäle, kuidas ta saaks sedda noort meest omma wõrkude sisse tombada ja temmaga ellada. Käl ta olli nüüd hea ja lahke temma wasto — Käl ta nüüd räkis libbedaste temmaga, ja melitas tedda igga wisi, ikka temma seltsis olles, kui

agga

agga kaupmees olli kotto ärralainud, ehk Traakteride peäl istus. Agga meie nore mehhe ilmasüta südda ei moistinud temma nouu mitte ja jäi liikumatta. Kaupmehhe emmand mõtles siis, et ta jummalakartus tedda kesaks, selle himmule maad andmast, mis ta püdis temma süddamesse süta põllema. Sepärrast katsus ta nüüd keigesugguste noude ja kawwala juttude läbbi temma meelt Jummalast ärrapõrda, ja sedda hirno, mis temmal patto eest olli, ärrakautada. Ka se nou olli asjata — noor Böm jäi kindlaste omma ueso jure, kenne wäggi ja kasso ta jo olli õppinud tundma. Agga sedda wähhem woinust kaupmehhe emmand nore mehhe süddame ülle sai, sedda ennam süttis armastus temma wasto ta ommas süddames põllema. Ühhet õhtul, kui nemmad kahhekste üksi koddoo ollid, jo Böm jo olli ennast ridest lahti wotmas, tulli ta temma kambri —

ttm